

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum matrimonium sit sacramentum? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

matrimonij non est meritorius, sed primo modo.

Ad secundum dicendum, quod homo potest mereri, & in minoribus bonis, & in maioribus: unde, quod aliquis minora bona dimittit, ut maiora faciat; laudandus est, à minus meritorio actu discedens.

Ad tertium dicendum, quod indulgentia quandoque est de minoribus malis; & sic indulgetur actus matrimonij, prout ad ipsum movet libido intra terminos matrimonij consistens: sic enim est veniale peccatum. Sed prout ad ipsum movet virtus, sic est meritorius; & non habet indulgentiam nisi secundum quod est indulgentia de minoribus bonis, quæ idem est quod concessio. Nec est inconueniens, quod ille qui tali concessione utitur, mereatur: quia bonus usus beneficiorum Dei meritorius est.

Ad quartum dicendum, quod difficultas laboris requiritur ad meritum præmij accidentalis: sed ad meritum præmij essentialis, requiritur difficultas consistens in ordinatione mediij: & hoc est etiã in actu matrimoniali.

Ad quintum dicendum, quod primus motus secundum quod dicitur peccatum veniale, est motus appetitus in aliquid inordinatum delectabile, quod non est in actu matrimoniali: & idè ratio non sequitur.

QVÆST. XLIII.

De matrimonio, in quantum est sacramentum, in quatuor articulos diuisa.

Deinde considerandum est de matrimonio, in quantum est sacramentum.

Circa quod quaruntur quatuor.

Primo, utrum sit sacramentum?

Secundo, utrum debuerit institui ante peccatum?

Tertio, utrum conferat gratiam?

Quarto, utrum carnalis commissio sit de integritate matrimonij?

ARTIC. I.

Utrum matrimonium sit sacramentum?

Primum sic proceditur. Videtur, quod matrimonium non sit sacramentum. Omne enim

z 3 sacra-

De hęc indulgentia Apostol. 1. Corinth. 7.

174 Tho. ubi sup. ar. 1. C. 9. Conc. Trid. sess. 24. de sacram. ma. tri. can. 1 lib. 1. de sacr. p. 2. c. 1. non longe à primis.

facramentum nouæ legis habet aliquam formam, quæ est de essentia sacramenti. Sed benedictio, quæ fit per sacerdotes in nuptijs, non est de essentia matrimonij. Ergo non est sacramentum.

lib 1. de sac p. 9. c. 1. non longe à prin.
¶ 2 Præterea, Sacramentum secundum Hugonem est materiale elementum. Sed matrimonium non habet pro materia aliquod materiale elementum. Ergo non est sacramentum.

¶ 3 Præterea, Sacramenta habent efficaciam ex passione Christi. Sed per matrimonium non confortatur homo passioni Christi, quæ fuit pœnalis: cum habeat delectationem adiunctam. Non ergo est sacramentum.

¶ 4 Præterea, Omne sacramentum nouæ legis significat, quod figurat. Sed matrimonium non est coniunctionem Christi & Ecclesiæ, quam significat. Ergo matrimonium non est sacramentum.

¶ 5 Præterea, In alijs sacramentis est aliquod quod est res & sacramentum. Sed hoc non potest inueniri in matrimonio, cum nõ imprimatur character, alias non iteraretur. Ergo nõ est sacramentum.

SED contra est, quod dicitur Ephes. 5. Sacramentum hoc magnum est. Ergo, &c.

¶ Præterea, Sacramentum est sacræ rei signum. Sed matrimonium est huiusmodi. Ergo, &c.

Tho. in 4 d. 1. ar. 1.
RESPONDEO dicendum quod sacramentum importat aliquod remedium sanctitatis homini, contra peccatum, exhibitum per sensibilia signa. Vnde et hoc inueniatur in matrimonio, inter sacramenta computatur.

Ad primum ergo dicendum, quod verba quibus consensus matrimonialis exprimitur, sunt forma huius sacramenti: non autem benedictio sacerdotis, quæ est quoddam sacramentale.

Ad secundum dicendum, quod sacramentum matrimonij perficitur per actum eius, qui sacramentum illo utitur, sicut penitentia. Et ideo sicut penitentia non habet aliam materiam, nisi ipsos actus sensibiles.

subiectos, qui sunt loco materialis elementi : ita est de matrimonio.

Ad tertium dicendum, quòd quamuis matrimonium non conformetur passioni Christi, quantum ad penam, conformatur tamen ei, quantum ad charitatem, per quam pro Ecclesia sibi in sponsam coniangenda, passus est.

Ad quartum dicendum, quòd vnio Christi ad Ecclesiam non est res contenta in hoc sacramento, sed res significata & non contenta; & talem rem nullum sacramentum efficit. Sed habet aliam contentam rem & significatam, quam efficit, vt dicitur f. Magister autem ponit rem non contentam, quia erat huius operis, quòd non haberet rem aliquam contentam.

in se q. 1. solut. lib. 4. sent. d. 26. S. G.

Ad quintum dicendum, quòd etiam in hoc sacramento sunt illa tria : quia sacramenta tantum sunt, etiam exteriori apparentes. Sed res & sacramentum est obligatio quæ innascitur, viri ad mulierem, ex talibus actibus; sed res vltima contenta, est effectus huius sacramenti, non contenta autem est res, quam Magister ¶ determinat.

li. 4. sent. d. 26. S. G.

ARTIC. II.

Utrum matrimonium debuerit institui ante peccatum?

175

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quòd matrimonium non debuerit institui ante peccatum. Quia illud quod est de iure naturali, non indiget institutione. Sed matrimonium est huiusmodi, vt dicitur * patet. Ergo non debuit institui.

991. a. 1.

¶ 1. Præterea, Sacramenta sunt quædam medicina contra morbum peccati. Sed medicina non præparatur nisi morbo. Ergo ante peccatum non debuit institui.

¶ 2. Præterea; Ad idem institutio vna sufficit. Sed matrimonium fuit institutum etiam post peccatum, vt in littera dicitur *. Ergo ante peccatum non fuit institutum.

¶ 3. Præterea, Institutio sacramenti debet esse à Deo. Sed ante peccatum verba quæ ad matrimonium

li. 4. sent. d. 26. S. G. B. & C.

Z 4 per-